

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

กรอบการดำเนินการสำหรับวิกฤตการณ์ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการที่ยืดเยื้อ

A. ความเป็นมาและเหตุผล

1. สืบเนื่องจากความพยายามในการขจัดความหิวโหยและภาวะทุพโภชนาการ ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก ที่ประชุม CFS ครั้งที่ 36 ได้มีความเห็นตรงกันว่าสถานการณ์วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ และควรกำหนดมาตรการรับมือที่เหมาะสมกับบริบทที่แตกต่างกันไป ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการทั้งในวิกฤตการณ์ยืดยื้อระยะสั้น หรือในสถานการณ์ปกติ
2. วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ กล่าวรวมถึงสถานการณ์วิกฤตที่เกิดขึ้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานหรือเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะยังไม่มีคำจำกัดความที่เป็นสากล แต่ก็เป็นที่ประจักษ์ว่าอาจหมายถึง ความไม่สงบในการดำรงชีวิตและระบบอาหาร อัตราการล้มป่วยและเสียชีวิตที่เพิ่มขึ้น และการพลัดถิ่นที่เพิ่มมากขึ้น ความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหาร (เช่น ภาวะแคระแกรน ผอมแห้ง การมีน้ำหนักต่ำกว่ามาตรฐาน และการขาดสารอาหารรอง) เป็นตัวบ่งชี้ที่บ่งชี้และรุนแรงที่สุด
3. ในแต่ละวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อนั้นมีความแตกต่างกันไป แต่สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหารมักเกิดจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ภัยพิบัติ การยึดครอง การก่อการร้าย ภัยพิบัติทั้งที่จากธรรมชาติและจากมนุษย์ แรงกดดันจากการแข่งขันเข้าใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความไม่เท่าเทียมกัน ความยากจน และระบบการบริหารจัดการ
4. วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อนั้นส่งผลกระทบต่อความมั่นคงอาหารใน 4 มิติ ได้แก่ การมีอยู่ของอาหาร การเข้าถึงอาหาร ความมีเสถียรภาพของอาหาร และการใช้ประโยชน์จากอาหาร รวมทั้งสถานะทางโภชนาการของประชาชนจำนวนมาก วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อได้ส่งผลกระทบต่อศักยภาพและทรัพยากรทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ และจำเป็นต้องมีนโยบายและการดำเนินการที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ และคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้ง 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยความท้าทายสำคัญในการแก้ปัญหาความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ ประกอบด้วย

- การให้ความเคารพ คุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน รวมถึงการบรรลุสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอภายใต้บริบทความมั่นคงอาหารของประเทศ และให้ความเคารพตามมาตราที่ 1 ของอนุสัญญาเจนีวา และกฎหมายสิทธิมนุษยชนสากล

- การเข้าถึงประชาชนที่ได้รับผลกระทบในวิกฤตการณ์ยืดยื้อในทุกกรณี
- การเก็บข้อมูลและข้อมูลสารสนเทศ
- การประสานงาน ความร่วมมือ และความเชื่อมโยงระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีประสิทธิภาพ
- การเป็นเจ้าของร่วมกัน การมีส่วนร่วมของประเทศ และสามารถตรวจสอบได้
- การพัฒนาและประยุกต์ใช้กลไกการวางแผนและการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

- การพัฒนา การดำเนินการ และบูรณาการนโยบายและการปฏิบัติงานทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อสนับสนุนและสร้างความยืดหยุ่นในการดำรงชีวิต และส่งเสริมระบบอาหารของท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษถึงความต้องการของเพศหญิงและเด็กผู้หญิง

- การตอบสนองความต้องการของผู้พลัดถิ่นฐานภายในประเทศ ผู้อพยพ และชุมชนของประเทศเจ้า

5. วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้ออาจส่งผลกระทบต่อประชากรในวงกว้าง หรืออาจจำกัดอยู่ในพื้นที่เฉพาะของรัฐหรือภายในเขตแดน ซึ่งอาจจะไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งหมด การเคลื่อนย้ายของประชากรส่วนใหญ่ในอนาคตอาจมาจากผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (Internally Displaced Persons: IDPs) โดยวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อนั้นส่งผลต่อเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน นอกจากนี้ วิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อสามารถส่งผลกระทบต่อทั้งในระดับนานาชาติ ภูมิภาค และข้ามพรมแดน รวมถึงผู้ลี้ภัย ซึ่งมีอยู่ในสถานการณ์ผู้ลี้ภัยที่ยืดเยื้อ

6. หลักฐานจากการศึกษาและการประเมินพบว่า การใช้นโยบายและการดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการด้านอาหารและปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ อย่างทันต่อเวลา จะต้องใช้นโยบาย การดำเนินการ และการลงทุนในระยะยาว เพื่อแก้ไขสาเหตุของความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหาร รวมถึงการให้ความสำคัญและสนับสนุนศักยภาพของท้องถิ่น และสร้างความยืดหยุ่นในการดำรงชีวิตและระบบอาหาร

7. สาเหตุสำคัญที่ทำให้การใช้นโยบายและการดำเนินการแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงอาหารและภาวะทุพโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อไม่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การมีจุดอ่อนในด้านการวางแผนและการดำเนินการ นโยบายและสถาบันทางด้านสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาชาติเชื่อมโยงกัน ความสามารถของสถาบันและการกำกับดูแลที่อ่อนแอ ขาดความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อบริบทที่เฉพาะเจาะจง ขาดการวิเคราะห์อย่างเพียงพอ การแทรกแซงจากภายนอกทำให้ศักยภาพและการดำเนินงานของท้องถิ่นอ่อนแอ การให้ความช่วยเหลือที่ล่าช้า การมีส่วนร่วมทางการเมืองและการลงทุนที่ไม่ยั่งยืน ขาดการมุ่งมั่นในการสนับสนุนผู้ผลิตอาหารรายย่อย/ชุมชนชายขอบและกลุ่มที่มีความเปราะบางทางสังคม/ และความเท่าเทียมทางเพศ รวมถึงความตั้งใจในการปราบปรามการทุจริตและรักษาผลประโยชน์ทางการเมือง สถาบัน และเชิงพาณิชย์ไม่เพียงพอ

B. วัตถุประสงค์

8. วัตถุประสงค์โดยรวมของกรอบการดำเนินการสำหรับวิกฤตการณ์ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการที่ยืดเยื้อ (the Framework for Action for Food Security and Nutrition in Protracted Crises: CFS-FFA) คือ เพื่อปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการในกลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ โดยใช้แนวทางแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าในการยอมรับสิทธิด้านอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ

C. เป้าหมาย

9. ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ควรมีการขับเคลื่อนกรอบการดำเนินการนี้ในระดับสูงและสนับสนุนกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายภาคส่วน มีการทบทวนกระบวนการ และ

แลกเปลี่ยนบทเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายเพื่อป้องกัน บรรเทา ตอบสนองและส่งเสริม การฟื้นฟูเบื้องต้นจากความไม่มั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

10. กรอบการดำเนินงานนี้ได้ระบุหลักการและการดำเนินการที่จะสามารถช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปรับปรุง ความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้กรอบนี้พยายามที่จะระดมความมุ่งมั่นทางการเมืองในระดับสูงและส่งเสริมกระบวนการ ประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้เสียซึ่งรวมถึงการทบทวนความคืบหน้าและการแบ่งปันบทเรียนที่ได้รับเพื่อแจ้ง นโยบายและการดำเนินการต่างๆเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดบรรเทาตอบสนองและส่งเสริมการฟื้นฟูต้น จากความไม่มั่นคง ด้านอาหารและการขาดสารอาหารในภาวะวิกฤตที่ยืดเยื้อ

D. ลักษณะและขอบเขต

11. เอกสารฉบับนี้ไม่มีผลผูกมัดทางกฎหมาย และเป็นดำเนินการตามความสมัครใจ

12. กรอบการดำเนินงานนี้ควรจะได้รับ การตีความและประยุกต์ใช้กับข้อผูกพันที่มีอยู่ภายใต้กฎหมาย ภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงข้อตกลงตามความสมัครใจภายใต้เครื่องมือภายในประเทศและ ระหว่างประเทศ โดยไม่มีเนื้อหาใดในกรอบการดำเนินงานดังกล่าวจำกัดหรือแทรกแซงกฎหมายที่ทำให้รัฐอาจต้อง อยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

13. เอกสารฉบับนี้ควรจะได้รับ การตีความและประยุกต์ใช้ตามบริบทของระบบกฎหมายและสถาบันแต่ละ ประเทศ และเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายระหว่างประเทศ

14. กรอบการดำเนินงานนี้ได้รับทราบถึงข้อจำกัดของนโยบายและการดำเนินงานที่มีอยู่ และได้เสนอหลักการ และแผนการในการปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

15. กรอบการดำเนินงานนี้ได้ครอบคลุมถึงการให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและกฎหมายด้านสิทธิมนุษยชนสากล ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การไม่เลือกปฏิบัติ ความเท่าเทียมและความยุติธรรม ความอ่อนไหวทางเพศและ ความเท่าเทียมทางเพศ แนวทางที่ครอบคลุมและยั่งยืน การปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วม หลักของกฎหมาย ความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ นอกจากนี้ จะหลีกเลี่ยงการสร้างอุปสรรคที่เป็นสาเหตุของวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

16. กรอบการดำเนินงานนี้มุ่งมั่นที่จะส่งเสริมนโยบายที่มีความสอดคล้องกับการบรรลุสิทธิในการได้รับอาหาร อย่างเพียงพอภายใต้บริบทความมั่นคงอาหารของประเทศ โดยส่งเสริมการประสานงานด้านนโยบายและ การดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม และพัฒนาสิทธิมนุษยชน

E. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

17. กรอบการดำเนินงานนี้มีไว้สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนที่มีบทบาทในการพัฒนาหรือส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการ ส่งเสริมความมั่นคงอาหารและโภชนาการ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ได้แก่

- สถาบันสาธารณะและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ผู้มีบทบาททางการเมือง ผู้รักษาความสงบ และผู้สร้างสันติภาพ

- หน่วยงานทางด้านประเพณี/วัฒนธรรม
- องค์การระหว่างภาครัฐและองค์การระดับภูมิภาค
- สถาบันทางการเงิน ผู้บริจาค และมูลนิธิและกองทุน
- องค์การทางสังคม
- องค์การวิจัย มหาวิทยาลัย และองค์การด้านการส่งเสริม
- ภาคเอกชน
- เกษตรกร คริวเรือนเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรรายย่อย และองค์กรเกษตรกร
- ชุมชน และประชาชนที่จะได้รับผลกระทบ
- องค์กรผู้บริโภคร

II. หลักการในการดำเนินการเพื่อปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

18. หลักการในการดำเนินการจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา การดำเนินการและติดตามนโยบายและการดำเนินการต่างๆ เพื่อปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ
19. การตีความและประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้ควรปรับเปลี่ยนไปตามบริบทต่างๆ และความต้องการเฉพาะด้านของผู้ที่ได้รับผลกระทบ และประชาชนที่มีความเสี่ยง และผู้ที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบาง
20. หลักการดังต่อไปนี้จะอธิบายถึงวิธีการในการแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหารขั้นรุนแรง และการสร้างความยืดหยุ่นเพื่อรับมือต่อวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ (หลักการที่ 1 และ 2) โดยใช้แนวทางที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความท้าทายเฉพาะด้านของแต่ละสถานการณ์ (หลักการที่ 3 4 5 6 7 และ 8) และหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดปัญหา รวมทั้งหาวิธีการแก้ไขปัญหาหากเป็นไปได้ (หลักการที่ 9 10 และ 11)

การแก้ไขการเกิดปัญหาขั้นรุนแรงและการสร้างความยืดหยุ่น

21. สิ่งสำคัญในช่วงวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ คือการส่งเสริมการประสานการทำงานร่วมกันในการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงอาหารและขาดสารอาหาร รักษาชีวิตและสร้างความยืดหยุ่น โดยความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมจะต้องให้ความช่วยเหลือต่อความต้องการอย่างฉับพลันเพื่อที่จะรักษาชีวิต บรรเทาความทุกข์ยาก รักษาและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การสร้างความเข้มแข็งจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเตรียมตัวและป้องกันจากภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์ วิกฤตการณ์ และความตึงเครียดในระยะยาว นอกจากนี้ ยังมีส่วนช่วยในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตและระบบอาหาร รวมถึงการให้แนวทางเพื่อออกจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ โดยวิธีการนี้จะให้ความสำคัญต่อการเพิ่มอำนาจให้เพศหญิง และการผลิตของเกษตรกรรายย่อย รวมทั้งขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งมักจะถูกมองข้ามในการรับมือกับวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ เมื่อคำนึงถึงความรุนแรงของการขาดสารอาหารในภาวะวิกฤตแล้ว ความต้องการทางด้านโภชนาการของประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบและประชาชนที่มีความเสี่ยง กลุ่มชนชายขอบและมีความเปราะบาง รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบางจะได้รับการตอบสนองจากการมุ่งเน้นการดำเนินการที่เฉพาะเจาะจง

หลักการข้อที่ 1

22. ตอบสนองความต้องการด้านมนุษยธรรมอย่างเร่งด่วนและสร้างความเข้มแข็งในการดำรงชีวิต

i) การตอบสนองอย่างคล่องตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยขึ้นอยู่กับความต้องการและความเสี่ยงที่ได้รับการประเมิน วัตถุประสงค์ของประเทศที่ใช้ร่วมกัน และความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับระบบความเสี่ยงและระบบการดำรงชีวิต

ii) ประสานการดำเนินการผ่านระบบที่มีอยู่ที่สนับสนุนนโยบายของประเทศในการส่งเสริมความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

iii) การทำความเข้าใจ การใช้ และการสนับสนุนความสามารถ ความรู้ การปฏิบัติงาน และประสบการณ์ที่มีอยู่ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายและการดำเนินการ

iv) การให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมด้านอาหารและการดำรงชีวิตที่ทันเวลา ปลอดภัย และเพียงพอในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและกลมกลืนกับความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้ได้รับความช่วยเหลือ

v) ส่งเสริมการใช้องค์กรท้องถิ่นในการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมด้านอาหารและการดำรงชีวิตเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ

vi) ส่งเสริมนโยบายและการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมระบบอาหารที่ยั่งยืนของท้องถิ่น และส่งเสริมช่องทางการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรการผลิตและตลาดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการรายย่อย

vii) เข้าใจถึงผลกระทบของผู้ย้ายถิ่นฐาน การเปลี่ยนรูปแบบ และการขยายตัวของสังคมเมืองที่มีต่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ และสนับสนุนการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงของการดำรงชีวิต

viii) ตอบสนองความต้องการด้านอาหารและโภชนาการของผู้ลี้ภัยและคนในประเทศอย่างเร่งด่วนและในระยะยาว และส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน รวมถึงการอำนวยความสะดวกให้ผู้ลี้ภัยได้กลับถิ่นฐานของตนถ้าเป็นไปได้

ix) สนับสนุนโครงการการคุ้มครองทางสังคมที่ยั่งยืน มีเหตุมีผล รวดเร็ว ยืดหยุ่น และเหมาะสม เพื่อบรรเทาความเสี่ยงด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

x) ส่งเสริมการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน เช่น การศึกษาอย่างทั่วถึง ไม่แบ่งแยก และยั่งยืน เช่น การศึกษา สุขภาพ และการมีน้ำดื่มที่ปลอดภัยและสะอาด

xi) สนับสนุนการลงทุนอย่างรับผิดชอบซึ่งช่วยสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะเพศหญิงและเยาวชน รวมถึงคนในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มคนที่มีความเปราะบางทางสังคม

xii) ลงทุนและเสริมสร้างการป้องกัน เตรียมความพร้อม ลดผลกระทบ และลดความเสี่ยงของภัยพิบัติให้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ

xiii) พิจารณาการจัดตั้งหรือขยายระบบสำรองอาหารทั้งในระดับชุมชน ประเทศ และภูมิภาคที่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ

xiv) อำนวยความสะดวกการเข้าถึงตลาดให้กับผู้ที่มีความเปราะบางทางสังคม เช่น การให้เงินสด และคูปอง หรือวิธีการอื่นๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงและความต้องการของชุมชน

หลักการข้อที่ 2

23. การมุ่งเน้นความต้องการทางโภชนาการ

i) ให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการด้านโภชนาการของทารกในช่วง 1000 วันแรกหลังกำเนิด หญิงตั้งครรภ์ มารดาที่ต้องให้นมบุตร ผู้หญิงในวัยเจริญพันธุ์ เด็กต่ำกว่า 5 ขวบ คนชรา และผู้พิการ

ii) สนับสนุนนโยบายและการดำเนินการที่เกี่ยวกับโภชนาการ โดยเฉพาะการให้นมบุตรในช่วง 6 เดือนแรก และการให้นมบุตรจนอายุครบ 2 ปี และต่อเนื่อง พร้อมทั้งการให้อาหารเสริมที่เหมาะสม การให้อาหารที่เหมาะสมกับทารกและเด็ก ส่งเสริมการเข้าถึงสารอาหารที่จำเป็นผ่านทางอาหารที่หลากหลายและมีคุณภาพ การเสริมธาตุอาหารรอง การจัดหาอาหารและน้ำดื่มที่ปลอดภัย บริการสาธารณสุขที่ดี ส่งเสริมสุขอนามัย และการบริหารจัดการผู้ขาดสารอาหารของท้องถิ่น

iii) ดำเนินนโยบายด้านโภชนาการและความเท่าเทียมทางเพศในทุกภาคส่วน รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับระบบอาหาร เกษตร ความปลอดภัยอาหาร สุขภาพ สุขอนามัย การคุ้มครองทางสังคม และการศึกษา

iv) การนำวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการบรรจุไว้ในนโยบายและโครงการ ความมั่นคงอาหาร

v) การใช้และเสริมสร้างระบบสวัสดิการสุขภาพท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงสถานะด้านโภชนาการและแก้ปัญหาการขาดสารอาหาร

vi) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายความปลอดภัยอาหารตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิตจนถึงการบริโภค โดยใช้วิธีป้องกันการปนเปื้อนและโรคที่ติดต่อกันผ่านทางอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

vii) เสริมสร้างศักยภาพและการมีส่วนร่วมของผู้ผลิตอาหารท้องถิ่นและองค์กรผู้บริโภคเพื่อปรับปรุง ความปลอดภัยอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

การปรับตัวให้เข้ากับความท้าทายที่เฉพาะเจาะจง

เนื่องจากความกระจัดกระจาย ความซับซ้อน และความไม่มั่นคง รวมถึงความท้าทายที่เกิดขึ้นในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ เป็นอุปสรรคต่อความพยายามในการปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการ จึงต้องมีการทบทวนนโยบายและการดำเนินการอีกครั้ง หรือปรับตัวให้เข้ากับวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

หลักการข้อที่ 3

25. การเข้าถึงประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

i) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการเข้าถึงชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็ว ปลอดภัย และไม่มีข้อจำกัดเพื่อให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมด้านอาหารและการดำรงชีวิตในสถานการณ์ความขัดแย้ง การยึดครอง การก่อการร้าย ภัยพิบัติทั้งที่จากธรรมชาติและจากมนุษย์

ii) ดำเนินการตามหลักมนุษยธรรมในเรื่องความเป็นกลาง ความเป็นธรรม อิสระ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงอย่างไม่มีข้อจำกัด

iii) ส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้กับผู้ให้การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการสนับสนุนการดำรงชีพ

iv) สนับสนุนการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดหาความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมด้านอาหารและการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่รุนแรง ไม่สามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือโดยตรงได้

v) หลีกเลี่ยงจากมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎบัตรสหประชาชาติ และที่เป็นอันตรายต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการตามที่ระบุในปฏิญญากรุงโรมปี ค.ศ. 1996

vi) ไม่ใช้อาหารเป็นเครื่องมือทางการเมืองและเศรษฐกิจ

หลักการข้อที่ 4

26. คุ่มครองผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

i) ส่งเสริมความปลอดภัยและศักดิ์ศรีของประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยง และกลุ่มคนที่มีความเปราะบางทางสังคมและกลุ่มคนชายขอบ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้รับความช่วยเหลือและความมั่นคงในการดำรงชีวิต

ii) ปกป้องจากความรุนแรงทางเพศทุกรูปแบบ การใช้ประโยชน์และภัยคุกคามทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้อพยพ และคนพลัดถิ่นภายในประเทศ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้เข้าถึงทรัพยากรเพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านอาหารและโภชนาการ

iii) ให้ความเคารพและปฏิบัติตามมาตราที่ 1 ของอนุสัญญาเจนีวา และกฎหมายสิทธิมนุษยชนสากล รวมทั้งที่รวมอยู่ในอนุสัญญาเจนีวาและพิธีสารเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

iv) ส่งเสริมการคุ้มครองชนพื้นเมืองที่ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

v) ภาครัฐควรจะติดตามการดำเนินตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนของตนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อที่จะได้บรรลุสิทธิในการเข้าถึงอาหารภายใต้บริบทของความมั่นคงอาหารของประเทศ

vi) ภาครัฐ หน่วยงานอื่นๆ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับกรณีพิพาทควรที่จะพิจารณาว่านโยบายและการดำเนินการของตนนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อความมั่นคงอาหารในภูมิภาค และประเทศอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ และพิจารณาการดำเนินการที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

vii) ภาครัฐภายใต้การสนับสนุนจากสหประชาชาติและการให้ความช่วยเหลือและประสานงานระหว่างประเทศควรจะทำให้มั่นใจได้ว่า จะมีความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการสำหรับผู้อพยพในประเทศของตน โดยเป็นไปตามพันธกรณีกฎหมายสากล

viii) การดำเนินนโยบายและการดำเนินการต่างๆ ควรจะเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในตามแนวปฏิบัติตามความสมัครใจเพื่อสนับสนุนสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพออย่างเป็นลำดับในบริบทของความมั่นคงอาหาร ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้อพยพและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศและคนอื่นๆ ได้

ix) ภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ควรประยุกต์ใช้ข้อเสนอแนะด้านนโยบายของ CFS รวมถึงหลักการลงทุนภาคการเกษตรอย่างรับผิดชอบ กรอบยุทธศาสตร์ความมั่นคงอาหารและโภชนาการของโลก และแนวปฏิบัติตามความสมัครใจว่าด้วยการบริหารจัดการการถือครองที่ดิน การประมง และป่าไม้อย่างรับผิดชอบในบริบทของความมั่นคงทางอาหารระดับประเทศ

หลักการข้อที่ 5

27. การให้อาณาแก่เพศหญิงและเด็กผู้หญิง ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและความอ่อนนไหวทางเพศ

i) การระบุและการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลที่แยกตามเพศและอายุ และความท้าทายที่เพศหญิงและ เพศชาย ทุกรายต้องเผชิญในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

- ii) เสริมสร้างความรู้ความสามารถของเพศหญิงในการขับเคลื่อนและออกแบบโครงการที่เป็นเป้าหมาย แผนงาน และการสนับสนุนนโยบายในทุกภาคส่วน
- iii) การสร้างมั่นใจและกำจัดอุปสรรคที่มีต่อการเข้าถึงทรัพยากรการผลิต สินทรัพย์ บริการ และโอกาสในการสร้างรายได้อย่างเท่าเทียมของเพศหญิง
- iv) สนับสนุนเพศหญิงและเยาวชนที่เป็นผู้นำครอบครัว รวมทั้งสนับสนุนสังคม เศรษฐกิจ และองค์กรวัฒนธรรมของเพศหญิงที่อยู่ในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ
- v) ส่งเสริมความเท่าเทียมของเพศหญิงและชายในการมีส่วนร่วมและเป็นผู้นำในสถาบันท้องถิ่นและกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งรวมถึงสหกรณ์การเกษตรและองค์กรเกษตรกร
- vi) ออกแบบและขับเคลื่อนนโยบายและการดำเนินการด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการเพื่อลดความเสี่ยงของผู้รับ ป้องกันและหยุดความรุนแรงทางเพศ
- vii) ให้ความเคารพและคุ้มครองการเข้าถึงความช่วยเหลือทางด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบหรือมีความเสี่ยงจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้ออย่างเท่าเทียม และทำให้มั่นใจได้ว่ามีความเท่าเทียมทางเพศอย่างไม่แบ่งแยก โดยเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- viii) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรทำให้มั่นใจว่าจะมีความเท่าเทียมทางเพศและให้อำนาจแก่เพศหญิงและเด็กหญิงในการสนับสนุนความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อนั้น ซึ่งเป็นไปตามกฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบของสหประชาชาติ

หลักการข้อที่ 6

28. สนับสนุนการวิเคราะห์ตามหลักฐานที่ครอบคลุม

- i) ภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ควรนำประเด็นความมั่นคงอาหารและโภชนาการเข้ามาร่วมวิเคราะห์กับประเด็นการประเมินความยากจน ประเด็นทางเพศ และมนุษยธรรม และการวิเคราะห์ความเสี่ยงและความเปราะบาง
  - ii) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมควรประเมินองค์ประกอบเหล่านี้
    - ปัจจัยที่มีผลต่อความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะทุพโภชนาการ
    - ความยืดหยุ่นและความยั่งยืนของยุทธศาสตร์การดำรงชีวิตและระบบอาหาร
    - ศักยภาพในการตอบสนองความต้องการของเพศชาย เพศหญิง และผู้ที่มีความเปราะบางทางสังคมในการมีอาหาร โภชนาการ และปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็นต่อครอบครัว รวมทั้งความเหลื่อมล้ำทางเพศ
  - iii) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมของประเทศที่เป็นเจ้าของ
    - ให้ข้อมูลด้านนโยบายและการดำเนินงานผ่านกระบวนการต่างๆ และเวทีหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย
    - มีพื้นฐานการวิเคราะห์ที่ทันต่อเวลา มีการประสานงานและการประเมินร่วมกัน และสามารถแลกเปลี่ยนได้อย่างกว้างขวาง
    - ดำเนินการตามกรอบโครงสร้างการวิเคราะห์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีมาตรฐานด้านคุณภาพเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและเป็นธรรม

- การวิเคราะห์แบบแยก โดยรวมถึงประเด็นทางเพศ

iv) การรวมระบบเตือนภัยล่วงหน้าและระบบข้อมูลด้านอาหารและเกษตรไว้ในระบบการวิเคราะห์แบบองค์รวม ซึ่งจะตรวจหาอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต

v) เพิ่มการสนับสนุนและการลงทุนด้านศักยภาพของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูล โดยควรปรับปรุงเรื่องความกว้างของข้อมูล คุณภาพ และการมีอยู่ของข้อมูล

vi) เพิ่มการสนับสนุนศักยภาพให้กับสถาบันระดับประเทศด้านการดำเนินวิเคราะห์และเผยแพร่ ผลการวิเคราะห์ที่อ้างอิงจากหลักฐานที่เชื่อถือได้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่

vii) แลกเปลี่ยนผลการวิเคราะห์ผ่านกระบวนการต่างๆ และเวทีหารือที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วนตามความเหมาะสม

หลักการข้อที่ 7

29. เสริมสร้างความเป็นเจ้าของประเทศ การประสานงาน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความรับผิดชอบ

i) เชื่อมโยงผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีความเสี่ยงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ii) ให้ข้อมูลแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือผู้มีความเสี่ยงที่สามารถเข้าถึงได้และเข้าใจได้อย่างทันต่อเวลา

iii) ส่งเสริม ติดตาม และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับกระบวนการตรวจสอบ กลไกการร้องเรียนและตรวจสอบย้อนกลับที่โปร่งใสและเข้าถึงได้ เพื่อที่จะนำข้อคิดเห็นมาปรับปรุงให้ดีขึ้น

iv) ประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะหุ้นส่วนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินงานด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการระดับประเทศ ซึ่งได้พัฒนามาจากกระบวนการและเวทีหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วน

v) ใช้เวทีหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนในการพัฒนาแผนการสำรองกรณีฉุกเฉินในสถานการณ์ด้านความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

vi) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกระบวนการต่างๆ และเวทีหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนของประเทศ ในการแก้ปัญหาความไม่มั่นคงอาหารและภาวะทุพโภชนาการในสภาวะวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อตามความเหมาะสม

vii) ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบการบรรลุการสนับสนุนสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพออย่างเป็นลำดับในบริบทของความมั่นคงทางอาหารระดับประเทศ หน่วยงานราชการในทุกระดับควรเป็นผู้นำในการจัดตั้งกระบวนการและเวทีหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนในการประสานการพัฒนา การปฏิบัติการ การตรวจสอบ และติดตามการใช้นโยบายและการดำเนินการตามความเหมาะสม โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องจะสะท้อนความสนใจและความต้องการของเพศชายและหญิงและให้โอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกระบวนการและเวทีหารือที่เกี่ยวข้อง

viii) องค์กรทางสังคมและเอกชนควรที่จะได้รับเชิญให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วน ผ่านทางองค์กรอิสระของตนเองตามความเหมาะสม นอกจากนี้ รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรดังกล่าวและเครือข่ายของประชาชน และชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

หลักการข้อที่ 8

30. ส่งเสริมการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพ

- i) สนับสนุนกลไกด้านการเงินระยะยาวที่ยืดหยุ่นและคาดคะเนได้เพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงชั้นวิกฤตและลดขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการตอบสนองที่ทันต่อเวลาและใช้เงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ii) ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้กลไกนวัตกรรมการเงิน รวมถึงกลไกการให้เงินทุนที่เปลี่ยนแปลงตามตัวชี้วัดของระบบเตือนภัยล่วงหน้า
- iii) การสร้างพันธมิตรด้านการเงินและการทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีบทบาทที่แตกต่างกันเพื่อตอบสนองแบบองค์รวม และหลีกเลี่ยงการดำเนินซ้ำซ้อนและเกิดช่องว่าง
- iv) ค้นหาโยบายและกระบวนการทางการเงินที่ยืดหยุ่นเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
- v) ประยุกต์ใช้กลไกบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมซึ่งรวมถึงเครื่องมือจัดการความเสี่ยงทางการเงินเพื่อยกระดับด้านการเงิน
- vi) ส่งเสริมการไหลเวียนของการโอนเงินอย่างไม่มีข้อจำกัด โดยเป็นไปตามกฎหมายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และส่งเสริมการบูรณาการทางการเงินผ่านการปรับปรุงบริการและระบบการเงิน
- vii) ส่งเสริมการเข้าถึงรูปแบบทางการเงินที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และสร้างความยืดหยุ่นให้กับความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ
- viii) ให้ความสำคัญกับประเทศที่อยู่ในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อที่มีพันธกรณีในการกำจัดความยากจน ซึ่งจะช่วยปรับปรุงความมั่นคงอาหารและโภชนาการของประชาชน ความสำเร็จของการบริหารจัดการหนี้ซึ่งรวมถึงการลดภาระหนี้และการผ่อนผันหนี้ผ่านกลไกที่เกี่ยวข้อง การให้ความช่วยเหลือเรื่องการเงินอย่างเป็นทางการ และส่งเสริมการเงินในประเทศและระหว่างประเทศภายใต้บริบทของแต่ละประเทศ

การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่ทำให้เกิดความไม่มั่นคงด้านอาหารและภาวะขาดสารอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

ในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อจำเป็นต้องมีวิธีการที่มั่นคงและมีแนวทางในการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง นโยบายและแผนการดำเนินงานจึงควรให้แนวทางแก้ไขปัญหา ป้องกันสาเหตุของ ความไม่มั่นคงอาหารและการขาดสารอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ

หลักการข้อที่ 9

32. สร้างสันติภาพผ่านความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

- i) ดำเนินการเพื่อทำให้เกิดมาตรการด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการที่ไม่ทำให้เกิดข้อพิพาทขยายตัวรุนแรงขึ้น
- ii) ค้นหาโอกาสในการสนับสนุนและส่งเสริมข้อริเริ่มด้านสันติภาพ โดยเฉพาะข้อริเริ่มในระดับท้องถิ่น โดยมีประเด็นความมั่นคงอาหารและโภชนาการเป็นส่วนหนึ่งในข้อริเริ่มดังกล่าว และให้ความสำคัญถึงและสนับสนุนบทบาทของสตรีในมาตรการดังกล่าว รวมทั้งการฟื้นฟูความเชื่อมั่น

iii) ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงอาหารและโภชนาการ การรักษาความสงบ การสร้างสันติภาพ และการสร้างประเทศ

iv) ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนที่ได้รับผลกระทบ กลุ่มคนที่มีความเปราะบางทางสังคมและกลุ่มคนชายขอบ รวมทั้งประชาชนที่อยู่ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบางจะไม่มีความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่ได้จากการสร้างสันติภาพจะไม่หายไปหลังจากที่การให้ความช่วยเหลือทางอาหารได้สิ้นสุดลงแล้ว

v) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกรูปแบบของวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อควรให้ความเคารพต่อสิทธิที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศของกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบและมีความเสี่ยง และความสามารถในการเข้าถึงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติของพวกเขา

หลักการข้อที่ 10

33. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

i) จัดทำและดำเนินนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้แน่ใจว่ากลยุทธ์การรับมือและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการดำรงชีวิตไม่ได้นำไปสู่การใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ยั่งยืน

ii) ส่งเสริมกระบวนการหรือที่ยุติธรรม เป็นบูรณาการ และไม่เลือกปฏิบัติในประเด็นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติของประชาชนในท้องถิ่น ผู้พลัดถิ่น ผู้ได้รับผลกระทบ และกลุ่มคนที่มีความเปราะบางทางสังคม

iii) ส่งเสริมยุทธศาสตร์ผสมผสานระหว่างแบบดั้งเดิมและนวัตกรรม เพื่อป้องกัน จัดการ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเสริมสร้างความยืดหยุ่นให้แก่เกษตรกรรายย่อยในระบบเกษตรและอาหาร

iv) พัฒนาและประยุกต์ใช้นโยบายและการดำเนินการด้านการลดและบริหารจัดการความเสี่ยงจาก ภัยพิบัติแบบองค์รวม

v) ส่งเสริมนโยบายและการดำเนินการ เพื่อฟื้นฟูการเสื่อมสภาพของทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดจาก ภัยพิบัติ

vi) ส่งเสริมมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยสนับสนุนให้เกิดการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของประชาชนที่ได้รับผลกระทบและมีความเสี่ยงกลุ่มที่มีความเปราะบางทางสังคม และกลุ่มคนชายขอบ และกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบาง รวมถึงเกษตรกรรายย่อย

vii) ให้ความเคารพต่อสิทธิในการถือครองที่ดินของแต่ละบุคคล เกษตรกร เกษตรกรรายย่อย ผู้ผลิตอาหารรายย่อย คนพื้นเมือง และประชาชนที่ได้รับผลกระทบและมีความเสี่ยง โดยเป็นไปตามแนวปฏิบัติตามความสมัครใจว่าด้วยการบริหารจัดการการถือครองที่ดิน การประมง และป่าไม้อย่างรับผิดชอบในบริบทของความมั่นคงทางอาหารระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และข้อพิพาท โดยเป็นไปตามแนวปฏิบัติตามความสมัครใจเพื่อการทำประมงขนาดเล็กที่ยั่งยืนในบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและการขจัดความยากจน

viii) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกรูปแบบของวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อให้เคารพต่อสิทธิที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศของกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบและมีความเสี่ยง และความสามารถในการเข้าถึงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติของพวกเขา

หลักการข้อที่ 11

34. ส่งเสริมการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นและระดับประเทศ

- i) สนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันและองค์กรทั้งในท้องถิ่นและระดับประเทศในรูปแบบที่ยั่งยืนให้การช่วยเหลือในกรณีที่เป็น โดยหลีกเลี่ยงการพึ่งพาความช่วยเหลือระหว่างประเทศ
- ii) ประยุกต์ใช้นโยบายและมาตรการที่ต่อต้านการคอร์รัปชันและการกระทำมิชอบในทุกรูปแบบเพื่อสนับสนุนความมั่นคงอาหารและโภชนาการในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ
- iii) พัฒนาและสนับสนุนสถาบันดั้งเดิมหรือแบบใหม่เป็นทางการเพื่อส่งเสริมการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนในท้องถิ่นตามความเหมาะสม
- iv) เสริมสร้างและฟื้นฟูนวัตกรรมและการวิจัยทางการเกษตรเพื่อการพัฒนาศักยภาพในระดับประเทศ
- v) ออกแบบและดำเนินนโยบายและกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

III. การเผยแพร่ การใช้ และการเรียนรู้

35. ผู้มีส่วนได้เสียในกรอบการดำเนินการนี้ควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุน การสร้างความตระหนักรู้ ส่งเสริมการรับรู้ในวงกว้างและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ การดำเนินการ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านการใช้งาน
36. ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุนการเผยแพร่กรอบการดำเนินงานนี้ โดย
  - i) การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกระดับ และเสนอแนะวิธีการใช้งานในบริบทที่แตกต่างกัน
  - ii) การส่งเสริมการเข้าถึงและเข้าใจของชุมชนและองค์กรที่มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อ
37. ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการส่งเสริมการใช้กรอบการดำเนินงานนี้ โดย
  - i) การนำกรอบการดำเนินงานนี้ แก้ปัญหาความไม่มั่นคงด้านอาหารและการขาดสารอาหารในวิกฤตการณ์ที่ยืดเยื้อในทุกระดับ
  - ii) การพัฒนาเครื่องมือทางเทคนิคและอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนการใช้กรอบยุทธศาสตร์ในบริบทที่แตกต่างกัน
  - iii) การร่วมกันทำงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามความเหมาะสม
  - iv) การขับเคลื่อนกรอบการดำเนินการนี้ด้วยการสนับสนุนทางการเมือง
38. ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้กรอบการดำเนินงานนี้ โดย
  - i) การสร้างการเรียนรู้และการบูรณาการเพื่อพัฒนานโยบายและการดำเนินการตามความเหมาะสม
  - ii) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์

